

МИТРОПОЛИТ С. СУЛИК ЗВЕРНУВСЯ ЛИСТОМ ДО ВСІХ ЕПІСКОПІВ ЗСА

Філадельфія. — Після публікування офіційного відомлення Державного департаменту про стан Української Католицької Церкви в Україні, в якому стверджено, що «жодна церковна інституція не страждала так, як Українська Католицька Церква в наступі на єдлігні союзувати режиму», Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Стефан Сулик вислав 5-го березня 1987 року окремого листа до всіх католицьких єпископів на території ЗСА з проханням, щоб це відомлення про Українську Католицьку Церкву і її переслідування Державного департаменту подали до відома своїх вірних.

Рівночасно Митрополит Сулик просить звернути увагу вірних Католицької Церкви в ЗСА на 1000-річчя Хрищення України, що припадає в наступному році.

Торонтонський університет проголосив стипендію на українські студії

Торонто. — Катедра українознавчих студій Торонтонського університету проголосила на черговий академічний рік стипендію з фонду Ілії та Павліни Шкілників у висоті 5,000 дол. для кандидата, що підготує докторську працю з однієї з українознавчих ділянок. Це може бути історія, література, мова, мистецтво, політична наука, економіка або соціологія.

Кандидат мусить бути вже допущений до програми для докторату і має пред'явити план своєї праці для докторської праці. Також вимагається, щоб кандидат на стипендію взяв участь у семінарі катедри і в часі академічного року пред'явив звіт із своєї праці на такому семінарі. Першестарше старатися за стипендію мають ті кандидати, які будуть перебувати в часі чергового академічного року в Торонто.

Речення складання аплікації на цю стипендію кінчається 15-го квітня ц.р., а проголошення нагороди відбувається в часі до 15-го травня ц.р. Аплікації на стипендію можна дістати

пишучи на адресу: Chair of Ukrainian Studies, University of Toronto, 100, St. George St. Toronto, Ont. M5S 1A1.

У ЛМКУБІ ДОПОВІДАТИМЕ Д-Р Я.К. ТУРКАЛО

Нью-Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в п'ятницю, 27-го березня ц.р., о 6 год. 7-й вечора, тут при 136 Друга авеню, д-р Ярослав К. Туркало виступить доповіддю на тему: «Київ за німецької окупації 1941-43 років». — правда про Бабин Яр». Спогади ці та свої заваги, як очевидця цих подій, проілюструє він прозірками, каже д-р Туркало.

ЗБОРИ «САМОПОМОЧІ» В НЬО-ЙОРКУ

Нью-Йорк, Н. Дж. — Річні загальні збори Відділу ОУА «Самопоміч» відбулися тут в неділю, 5-го квітня ц.р., о год. 4-й по полудні у Платовому Домі, при 736 Сенфорд аве.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ СЛІДЧИЙ ПРАЦЮВАВ ЗА ВКАЗІВКАМИ АМЕРИКАНЦІВ

М. КОЛЯР ТВЕРДИТЬ, ЩО ПЕРЕСЛАНІ ІЗ ЗСА ЗНІМКИ УКЛАДАЛИСЯ В ІЗРАЇЛІ

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕЙН С). — Мартін Коляр, 67-річний спенсіонований поліцейський слідчий, приєднався до процесу Івана Дем'янюка у вівторок, 24-го березня, що він переводив сліда згідно з інструкціями американських адвокатів, нехтуючи відмінними ізраїльськими процедурами.

Він також сказав — всупереч ранішнім твердженням слідчої Міріам Радівкер, — що переслані службою імміграції і натуралізації ЗСА знімки були упорядковані і уложені в Ізраїлі, хоч йому не відомо ким.

Під час перепитування адвокатами — оборонцями Марком О'Коннором і Йорамом Шефтелем, М. Коляр, словачий жид, який приїхав до Ізраїля в 1965 році і вже по чотирьох тяжких вступив на працю до ізраїльської поліції у справах дослідів нацистських

злочинів, сказав, що він в 1978 році фактично продовжував працювати М. Радівкер, тобто переслушував усіх свідків з Треблінки на бажання американців, які приготували денатуралізаційні процеси проти Федора Федоренка на Флориді і проти Івана Дем'янюка у Клівленді. Він показував фотознімки з архіву, числа від 10 до 17, тобто всім знімкам. Інструкції із ЗСА були — три знімки, а ізраїльський закон вимагає ідентифікувати особи з 10-ох знімків. Він признався, що працював за американськими інструкціями, ігноруючи ізраїльськими законами встановленими процедурами.

М. Коляр переповів свою кореспонденцію з американськими прокурорами Мартіном Менделсоном і Норманом Московічем з уваги на нехтї ізраїльських

свідків їхати до Клівленду на процес І. Дем'янюка, бо їх дуже погано трактували на процесі Ф. Федоренка на Флориді. Він писав до ЗСА листи 21-го і 24-го серпня 1978 року з проханням, щоб прокуратура добре підготувалася, щоб суддя не ображав свідків, як це було на Флориді, щоб в залі панувала відповідна атмосфера тощо. В опиті виявилось, що Н. Московіч, у листі до Коляра, давав інструкції, як свідки мають їхати до ЗСА і не летіти разом на тому самому літаку, а якщо так, то не сидіти разом, мешкаючи в різних готелях і т.д. Все це було знехтоване, як виявилось вже раніше, а і тепер Коляр повторив, що ціла група летіла разом, перебувала в тому самому готелі, іла разом, обмінювалася записками тощо.

М. Коляр сказав, що він нічого не знає про справу Френка Валюса з Чикаго

Проф. Т. Гунчак доповідатиме в Дітроїті

Дітроїт, Миш. (В.П.). — Протиправні акції десятих жидівських кіл вимагають не тільки відповідних протизаходів, але передусім докладного та всебічного обмірковування на широких громадських форумах. Одним із таких форумів буде доповідь відомого науковця-історика проф. Т. Гунчака в Дітроїті.

Темою доповіді буде «Жидівсько-українські відносини від часів Другої світової війни та завдання документаційно-дослідного Центру». Вона відбудеться в суботу, 11-го квітня ц.р., у залі парафії св. Йосафата у Воррені, о год. 6:30 вечора.

Після доповіді питання та дискусія, а відтак доповідь на гутірці при каві і солодкім. Датою 3 дол. від особи (на покриття коштів).

Доповідь влаштує Округний Комітет Українського Народного Союзу в Дітроїті в рамках братської діяльності.

У СВІТІ

НЕВІДОМІ ТЕРОРИСТИ збомбили головну квартиру британської воєнної бази в Західній Німеччині, хоч жадна група покищо не призналася до виконання цього терористичного акту. Терористи залишили на базі випалуваний експлозивним матеріалом автомобіль, який в хвилині вибуху спричинив чимало матеріальної шкоди і поранив принаймні 12 осіб. Військова поліція і створена на швидкоруч комісія слідаства дивуються, що ніхто в цьому випадку не загинув, бо фактично розрив вибухового матеріалу був такий сильний, що майже в усіх будинках на базі і біля бази повілилися шибви у вікнах. Ціле шастя було мабуть в тому, що бомба вибухла пізно ввечері о год. 10:30 і біля автомобільного парку фактично вже не було персоналу, крім вартових, які і стали жертвами поранення. Це перший випадок, заявили представники британського головного командування, що хтось виконав замах на британську базу без жадного попередження і причини.

ПРЕДСТАВНИКИ КИТАЙСЬКОЇ Народної Республіки і Португалії досягли, після довгих переговорів, порозуміння у справі віддачі Китаєві острова Макао в 1999 році, який був португальською далекосхідною колонією на протязі 430 років і який служив тепер територією для газарних ігор, у яких беруть участь найбагатші люди світу. Характером острів дещо нагадує Монако, але з більшим розміром життя і газарду. Політичні спостерігачі кажуть, що Португалія буде останньою європейською колоніальною країною яка покине китайську територію. Острів Макао розташований приблизно 40 миль на південний захід від Гонг Конгу. На острові живе 420,000 осіб, 97 відсотків з яких китайці. Економіку країни підтримували в більшості туристи, які у числі 4,2 мільйона осіб відвідували острів кожного року, залишаючи там великі суми грошей.

ВОЄННІ ЛІТАКИ комуністичного Афганістану, збомбили у понеділок, 23-го березня ц.р., очевидно за згодою союзу командування, або навіть з участю союзу пілотів, прикордонну полосу території Пакистану. У висліді бомбардування загинуло понад 50 осіб, а 105 були поранені, деякі тяжко. Крім того літаки знищили чимало будинків і державних підприємств. Атака афганців на Пакистан була вже третьою з черги на протязі двох місяців. Атака правдоподібно мала на меті збільшити кампанію застрашування Пакистану перед допомогою антикомуністичним повстанцям, які, не зважаючи на союські і афганські переважачі військові сили і зброю, мають деякі успіхи в боях. В кожному разі вони, муджахедини, роблять життя союських військ нестерпимим і створюють ситуацію непевноти вислідів війни, яка увійшла вже у стадію розгубленості СССР, який хотів би за всяку ціну війну закінчити.

ПІД ТИСКОМ ПАРТІЙНОГО критицизму і негативних заваг проти його лідерства в партії, Віллі Брандт, канцлер західнонімецького уряду лавреат мирової нагороди Нобеля, зрезигнував з головства в опозиційній Соціал-демократичній партії. Він очолював цю партію на протязі майже двох декад. Брандт не скликав пресової конференції а свою резигнацію проголосив у вузькому колі партійних активістів при закритих дверях. В Західній Німеччині поширилися чутки, що наслідком Брандта на пості голови партії буде також колишній канцлер Гельмут Шмідт, хоч у політичних колах не виключають інших несподіванок.

СССР ВСЕ ЩЕ ЗАГРОЖУЄ СВІТОВІ СВОЄЮ ВОЄННОЮ МАШИНОЮ

Вашінгтон. — Не зважаючи на союські «мирні» пропозиції і готовість до співпраці у справі частинного роззброєння, головною редукцій стратегічної нуклеарної зброї, союська воєнна машина все ще становить велику загрозу для вільного світу, згідно з опінією Пентагону, згідно його військових спеціалістів і спостерігачів, які слідкують за накопиченням зброї не тільки в СССР, але також у багатьох стратегічно важливих місцях світу.

У відомленні Пентагону під заголовком «Союська мілітарна сила» говориться, що комуно-московська імперія, маючи до диспозиції багато більше ракет далекого, середнього і близького засягу з атомовими головками, розміщені в багатьох стратегічних базах, можуть, практично безперечно, успішно атакувати країни Заходу різаночою в Європі і в Північній Америці, а також бази З'єднаних Штатів Америки на Філіппінах, Гавайях, Туреччині, Греції, Японії та інших місцях світу. Зредагована під наглядом секретаря Департаменту оборони ЗСА Каспара Вайнбергера брошура про союську воєнну загрозу, це дуже докладне сумаричне зіставлення військової розвідки, Пентагону, Білого Дому, Державного департаменту і дипломатичних установ в комуністичних країнах, появилась у вівторок, 24-го березня ц.р., і буде незабаром широко поширена не тільки в ЗСА, але також серед альянсу Америки в Європі. Це вже шосте видання Пентагону такого характеру від 1981 року, яке почало виходити від тоді, як Адміністрація президента Роналда Регена почала підвищувати

В АМЕРИЦІ

АМБАСАДОР САНДІНІСТСЬКОГО уряду Нікарагуа в ООН Нора Асторга, будучи з триденною візитом у Сан Франсіско, виступила перед групою противників військової допомоги контрам. «На жаль, З'єднані Штати мають коротку пам'ять», — сказала Н. Асторга. — Американцям ще ніколи не вдалося перемогти народ, який захищає свою свободу і свою країну. Якщо ЗСА нападуть на Нікарагуа, то їх чекає поразка».

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН підписав розпорядження заморозити всі активи і нерухоме майно, що належить колишньому диктаторові Гаїті Жанові-Кльодові Дуваліє. Після втечі з Гаїті в лютому 1986 року Дуваліє вдалося вивести із ЗСА велику частину свого багатства. Розпорядження Президента стосується 1,2 мільйона доларів на банківському конті в Маямі, 200,000 на конті в одному з банків Нью-Йорку, розкішній яхті вартістю два мільйони і кондомінію в Нью-Йорку, що оцінюється 2,5 мільйона доларів. «Ми вітаємо розпорядження Президента», — сказав представник юридичної фірми, яка захищає інтереси уряду Гаїті Волтер Позен. — Минулого року нам вдалося переконати Конгрес в необхідності такої акції, а тепер своє слово сказав Президент». Вважають, що Дуваліє вивіз з Гаїті цінностей на загальну суму від 100 до 800 мільйонів доларів.

ПОКЛИКУЮЧИСЯ НА ВАШІНГТОНСЬКІ джерела, газета «Лос Анджелес Таймс» повідомляла, що колишній член Ради Крайової Безпеки підполковник Олівер Норт на початку 1985 року планував провести конституційний конвент лідерів нікарагуанської опозиції. О. Норт добивався прийняття конституції на американський зразок і створення крайового екзильного уряду, який у майбутньому повинен був дістати визнання ЗСА як єдиний представник народу Нікарагуа. Газета наводить слова одного з асистентів Норта, який сказав, що план його шефа дістав усне схвалення президента Роналда Регена. Газети пишуть також, що думка Норта про нікарагуанську конституцію, створену на зразок Конституції ЗСА, не сподобалась багатьом керівникам контра. Один з керівників нікарагуанської опозиції Артуро Круз відкинув пропозицію Норта з самого початку.

ЧОТИРИ РОКИ ТОМУ президент Роналд Реген закінчив свій телевізійний виступ несподіваним для всіх закликом до вчених «дати нам засоби, які перетворили б нуклеарну зброю в нікому непотрібну». Так була вперше проголошена ініціатива Р. Регена створити систему стратегічної оборонної ініціативи (СДІ), яку ліберальний сенатор Едвард Кеннеді тут же назвав «зоряними війнами». Ця назва була потім підхлплена як американськими прихильниками роззброєння ЗСА, так і чужинськими комуністами, соціалістами і лібералами. У понеділок, 3-го березня, у день четвертої річниці СДІ, Білий Дім видав комунікат Президенту, який відзначив, «подиву гідний прогрес», досягнутий за цей час на шляху створення космічної протиракетної оборони. Представники майже 60 різних груп і організацій зустрілися в цей день з репортерами на фоні величезного льоду. З днем народження, СДІ! — в своїх виступах та інтерв'ю переконували прискорити розвиток СДІ, щоб почати розміщення протиракетної оборонної системи в 1995 році.

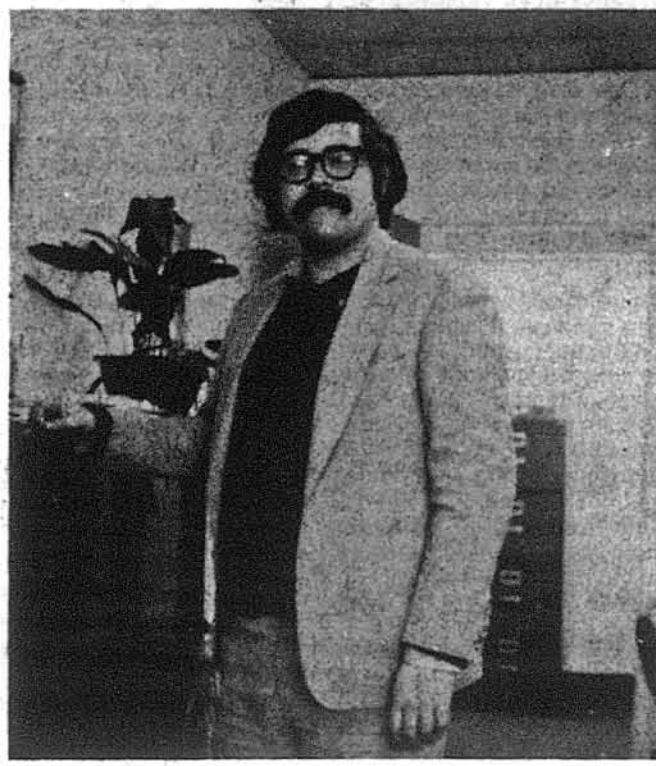
„Бандура — не просто музичний інструмент, це — живий дух народу!”

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. М.). — Невдовзі українці Бразилії та Аргентини гоститимуть у себе організатора і надхненника Школи Кобзарського Мистецтва у Нью-Йорку Миколу Кітастий. Він побував у багатьох українських поселеннях і заснував там чотири «кобзарські станиці», ще більше захопившись молоддю, оволодіти грою на бандурі, цьому старовинному національному музичному інструменту.

З тяжкою душею відпустили наші бразильські та аргентинські брати такого великого ентузіаста бандури, яким є М. Чорний. Щоб хоч трохи розрадити їх, нью-йоркський гість обіцяв, що незабаром до них приїде інструктор, талановитий бандурист Юліан Кітастий.

І ось у п'ятницю, 13-го березня, аргентинські українці вітали Ю. Кітастого на летовищі в Буенос Айресі. А напередодні поїздки він завітав до редакції щоденника «Свобода», щоб розповісти про майбутню поїздку та про свої мистецькі плани, зв'язані з нею.

У Південній Америці Ю. Кітастий пробує два з половиною місяці. Він буде провадити чотири курси гри на бандурі: два в Аргентині — в Буенос Айресі і Обері, що в провінції Місіонес, де є великі поселення

Ю. Кітастий у редакції «Свободи» перед від'їздом до Аргентини та Бразилії.

українців, та два в Бразилії — в Куритибі і Прудентополісі. У кожному з цих міст курси триватимуть два тижні. Основи для них уже заклали М. Чорний під час своїх двох поїздок у минулому році. Слухачі мають як мінімум початкову музичну освіту. Для цього в кожно-

Змінили дату прощі

Філадельфія. — Щорічна проща для вішанування Пресвятої Богородиці, що досі відбувалася в День Матері на площі матірнього дому Сестер Василіанок, тут при 710 Фокс Чейс рд., відтепер перенесена на першу неділю жовтня. Священна Конгрегація для Східних Церков у листі до Митрополита Стефана Сулика одобрила цю зміну, починаючи з 1987 року.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISBN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 451-2200

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх право втручання в виправлення і скорочення надісланих матеріалів. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши за адресованою конверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСоюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Акіно перед новим іспитом

Коразон Акіно виявила ще раз, що її мала ручка дрібною вродливою жінки може бути водночас сильною рукою президента Філіппін. Виступаючи на градації військової академії кілька годин після того, як під будинком академії її вороги підкинули бомбу, вона заявила, що всі її заходи, щоб завести мир і згоду в країні, порушені екстремістами зліва і справа, не вдалися і вона виповідає війну однаково комуністичним партизанам, які і змовникам з екстремістичного правого крила суспільства. Коразон Акіно заперечувала до патріотизму воєнків і висловила переконання, що лямія супроти легальної державної влади армія в найкоротшому часі переможе комуністичну партизанку. Підкинення бомби під будинок військової академії вона назвала доказом на нехиті невідповідальні елементи бачити Філіппіни впорядкованою, мирною демократичною державою. Закінчила Кор Акіно свою промову гірким докором на адресу Америки. Америка, мовляв, дає різні добрі поради, але не дає обіцяної допомоги.

Коли 20-річне володіння Фердинанда Маркоса, який став мультимільонером коштом лежачої каси, настала на Філіппінах нужда, Москва використала той стан для підсилення комуністичного руху та організування комуністичної партизанської армії. Коли Коразон Акіно стала президентом, вона негайно проголосила, що прагне мирним способом закінчити громадянську війну. Вона проголосила амністію для тих членів підпільних комуністичних загонів, які хотіли би вернутися до своїх родин і виректис дальшої участі в комуністичній партизанці, проголосила перемір'я та запропонувала замирення на такій базі, щоб комуністичні військові заходи включилися до державної армії та щоб створили уряд національної єдності з участю в уряді також деяких комуністів. Але цей план не сподобався ані комуністам, які дістали зброю і накази з Москви, ані прихильникам колишнього президента Маркоса, які ще не виступили надії на його поворот, що відкрив би двері дальшій персональній наживі. Тому Коразон Акіно правильно ствердила, що її заходи завести мирними заходами лад в країні — не вдалися.

Її докір на адресу Америки теж зрозумілий. Але це вже така традиція ліберальних демократів у обох палатах Конгресу, щоб не підтримувати протикомуністичного табору в будь-якій країні. В наслідок відмови Конгресу дальше підтримувати протикомуністичні уряди у Південному В'єтнамі, Лосі і Камбоджі Америка прогнала війну і ввесь той колишній Індокитай опинився під владою комуністів. Демократичний президент Джен Кеннеді не підтримав пригрозеного Д. Д. Айзенгавером десанту проти комуністичного диктатора Куби Фіделя Кастра. Тепер президент Реген веде перманентну боротьбу з Конгресом за допомогу протикомуністичним контраст у Нікарагуа, — нема теж у Конгресі з його демократичною більшістю ніякого зрозуміння трагічної ситуації, яка настала в африканській Анголі, де стаціонаване 17-тисячне військо Куби Фіделя Кастра.

Геополітичне положення Філіппінського архіпелагу таке, що Америка мусить зберігати там свою морську і летунську бази. Але вони зможуть існувати тільки так довго, поки втримається на Філіппінах приязний супроти Америки режим. Коразон Акіно зорієнтована на Захід і особливо на Америку, як на державу та як на носія демократії. Якщо Америка обмежиться, як каже Акіно, до „добрих порад“, чи навіть до тих 200 мільйонів дол. що їх Конгрес схвалив для Філіппін під час відвідин Акіно у Вашингтоні, то під знаком запиту стоїть її перемога над комуністами та над все ще сильним табором прихильників Маркоса.

Програ Коразон Акіно, яка тепер заповіла війну на двох фронтах — проти лівих і правих екстремістів — була б ударом по американському престижі та по американським реальним інтересам. Якщо таке сталося би — то це була б подібна програма Америки, як це воно сталося у В'єтнамі і при закріпленні виключно з вини Америки — режиму Фіделя Кастра на Кубі. Коразон Акіно заімпонувала всьому міжнародному світові своєю державницькою мудрістю. Але для реальної перемоги треба реальної допомоги, а не куртуазних похвал і „добрих порад“.

Я поважно і схильюся

перед усіма поглядами і

переконаннями всіх україн-

ських патріотів. Але всеу-

країнським екзильним (і то

легітимним, як то ствердив

у своїй офіційній заяві, нині

покійний Патріарх і Кардинал

Йосиф) урядом може

бути тільки той уряд, який

настановлений був у Києві,

повторюю, вільними укра-

їнськими парламентами. Коли

цей уряд був змушений

покинути Київ перед

навалою переважаних сил

ворога, то він тричі повер-

тався до Києва або урядув-

вав у інших містах України,

як Кам'янець Подільський,

Вінниця тощо. Цей уряд

проявляв війну проти ворогів

регулярним фронтом

армією. Цей уряд й існуюча

тоді українська держава —

Українська Народна Рес-

публіка — був визнаний „де

юре“ чи „де факто“ багать-

ма чужинськими держава-

ми й він утримував у бага-

тьох столицях світу укра-

їнські амбасадні або дипло-

матичні місця. Цей уряд мав

на незайнятих ворогом те-

ренах свою адміністрацію.

Він мав власні українські

гроші і навіть поштові мар-

ки і він відійшов на чужину,

в екзиль, не скапітулював-

ши перед ворогом і далі

проявляв боротьбу вже з

чужини іншими засобами і

методами. Отже тому, як-

що нам узагалі потрібний

екзильний уряд, то таким

урядом може бути тільки

екзильний уряд УНРРеспублі-

ки, який, зрештою, існує

от уже понад 60 років.

Коли я в той спосіб го-

ворю про уряд УНРРеспублі-

ки, то, поперше, я говорю

про інституцію, а не про

особи, які сьогодні його ре-

презентують: Лівчицький,

Бойко, Лимаренко, Рудни-

цький можуть відійти і на-

певно часом відійдуть, але

без користування україн-

ською книжною діти і мо-

лодь матимуть завжди тру-

дності в опануванні україн-

ської мови, бо їхній запас

слів висловлювання буде

бідний. Небагато тут помо-

жуть розмови з батьками,

бо часто народжені на чуж-

ині й виховані там бать-

ки також самі мають власні

мовні труднощі подібно, як

іх діти... А „Рідна Школа“

— може значно збагатити

мову дитини при умові, що

до її зусиль приєднається

рідна хата.

Перші вчителі україн-

ської мови, це батько й

мати, мусять розвивати в

дитини знання рідної мови:

читати, або спершу прочи-

тавши переказувати легші

казки, які збагачують па-

м'яті й уяву дитини.

Коли дитина не читатиме

рідної книжки сьогодні, то

завтра, в юнацькому віці,

буде цією книжкою мало

цікавитися, а ставши до-

рослою, зовсім відійде від

нашої української книжки.

Наші діти мають тут інше

зацікавлення, ніж ми. Наші

ідеали до них не промовля-

ють! Коли ж додати до того

численні мішани подружжя,

то яке ж майбутнє перед

нами? Про те повинні подумати

батьки, що мають ді-

ти, на яких ще можна впли-

вати й яких ще треба ви-

ховувати. Хай рідна книжка

для дітей і молоді буде

приятельською кожною нашою

дитини й родини й тим до-

поміжним чинником, який

може й повинен багато по-

могти й нашим родинам і

нашим школам і нашим

організаціям молоді в їхній

важкій праці над формуван-

Микола Лівчицький

ПОДІЇ У ССРСР І НАША НА НИХ РЕАКЦІЯ

III

ті, які прийдуть на їх місце повинні дотримуватися основних засад, які лягли в основу цієї інституції. По-друге, я не хочу і не можу нікого ані образити, ані понизити. Я признаю героїчність, велике значення і користь інших актів, які відбулися пізніше, ніж проголошення Актів 22-го січня. Але легітимним всеукраїнським екзильним урядом не може бути ані уряд лише одної української провінції, ані уряд проголошений не в Києві, що проіснував лише кілька тижнів (бо був розігнаний другим ворогом — Окупантом, гітлерівською Німеччиною), ані революційна формація, що постанала конспіративно в лісі і горах. Отже, слава цим усім революційно-державним проявам нашого українського патріотизму, але це не може замінити собою всеукраїнського легітимного екзильного уряду УНРРеспубліки.

І є ще друга легенда, яка повинна нарешті зникнути. Я особисто вважаю, що українці з Галичини були і є більш національно свідомими, а тим більше зорганізованими, ніж пересічні українці з Наддніпрянщини. Та, не зважаючи на це, у вирішальній справі бути чи не бути самостійній українській державі мірозрайно буде Наддніпрянщина, а не Галичина, бож — і це, на жаль, простий арифметичний рахунок — галичани становлять лиш яких 10 відсотків порівнянні з наддні-

рянцями. Більшість українців у диспосі — це вихідці з Галичини. Але, власне, серед вихідців з Галичини немає такого позитивного ставлення до екзильного уряду УНРРеспубліки, як воно повинно бути. На це є, на мій погляд, дві причини. Перша — це те, що все, що діялося на Наддніпрянщині, в Києві, є до певної міри незрозуміле, а головне далеке і навіть чуже для галичан.

Друга причина — глибша і яскравіша. Це Варшавський договір Симона Петлюри й уряду УНРРеспубліки з Польщею в квітні 1920 року. Найяскравішим висловом негативного відношення до Петлюри й уряду УНРРеспубліки був вислів, що його і тепер деякі особи повторюють, а я його живу дуже нещадно: Петлюра і уряд УНРРеспубліки „продали“ Галичину... На цю тему можна і треба було б багато сказати, щоб картина була цілком ясною. Не маючи на це змоги в короткому слові, я все таки хочу подати цитати із статті д-ра Олеса Бабія, галичанина, поета і колишнього члена Проводу Українських Націоналістів (нині вже покійного). Ця стаття була надрукована в журналі „Студентський Вісник“ за липень-серпень 1926 року. Олесь Бабій писав:

„У всякому разі ненависть Галичан до Петлюри за союз із Польщею нічим неоправдана, бо коли цей

крок Петлюри був подиктований інтересами УНРРеспубліки (хоч і не соборної, то самостійної), то союз Галичан із Денікіном (в листопаді 1919 року, отже пізніше перед заключенням Варшавського договору) і совітами був у великій мірі повною капітуляцією перед Росією і реґігнацією не тільки за соборністю, а і самостійністю“. Дальша цитата з цієї статті Олеса Бабія: „Коли Галичани уважали Уряд УНР законною владою України, то їх обов'язком було лиш коритися тій владі і слухати до останньої. Хоч би цей уряд УНР в інтересі загальнонаціонального припини боротьбу з одним ворогом, Галичани і в такому випадку не мали права вести окремішню політику супроти Росії і то в мент боротьби за столицю України — Київ“.

Можна було б навести ще багато цитат з писань Олеса Бабія й інших авторів, але цих коротких і дуже яскравих цитат вистачить. Я мусив згадати про історію галицько-наддніпрянських стосунків за доби УНРРеспубліки, бо, на жаль, ця справа є подекуди і досі актуальною у шоденних відносинах поміж наддніпрянцями і галичанами в українській диспосі на Заході. І ця справа може перешкодити встановленню всеукраїнської єдності і це більше перешкодити позитивному ставленню загальноукраїнського громадянства до екзильного уряду УНРРеспубліки. Так чи інакше, але якщо українці в диспосі виявлять єдність у вирішальний момент, то це облігшить здійснення того, чого хіба прагнуть всі українські патріоти: відновлення нашої самостійної і соборної Держави.

Іх здобуло людство від початку свого існування, й в кожній хвилині дозволяє користати кожному, хто тільки хоче. Без книжки та її важливої дії не могла б розвинути сьогоднішня техніка.

Народи, що вміють шанувати себе і вміють глядіти в майбутнє, видіють рік-у-рік тисячі творів для дітей і вони розходяться скоро.

Якщо ми хочемо називати себе культурним народом, мусимо подбати, щоб в нас писали й друкували книжки для дітей, бо без них нам не можна обійтися. Адже є приповідка: „Скажи, що читаш, а я скажу тобі, хто ти є!“ Тому такій важливий є вибір лектури для дітей і молоді. А коли не схочуть чи не зможуть виховувати своїх дітей, бо їм матеріальні надбання важливіші, ніж майбутність українського народу, то в наших Церквах дедалі буде менше людей на Богослуження, а в нашої молоді вийнориться шораз більша байдужість до релігійних і національних справ. Також не можна собі уявити світового майбутнього, коли не почуємо від наших дітей рідного слова, коли батьки даватимуть дітям чужі імена, а школи українознавства світлїтимуть пусткою. Майбутність української людини від того повної залежить.

Ось чому батьки мусять давати своїм дітям українську книжку й газету, заохочуючи їх до читання, та самі служити їм у тому добрим прикладом.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЧИ СПРАВДІ „ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНІВА В УКРАЇНІ“?

Щоб, якось впоратися з розв'язкою клопітливої семантично-правословної шаради „християн“ чи „християнства“ України, особи відповідальні за відзначення цієї вікомної події, авели назву „Тисячоліття Християнства в Україні“.

Ця назва ані фактично, ані логічно, ані мовно-семантично не підходить до цієї події й не віддає її суті, бо що інше означає „християнство“, а що інше „християнство“ чи „християнство“? Християнство — це віра в Христа й його Церкву, християнство чи християн, це акт прийняття Христової віри, в нашому випадку офіційного введення володарем Київської Русі Христової віри, як державної релігії на місце дотеперішньої поганської.

Християнство в Україні неофіційно існувало на території Київської держави ще далеко до урядового його введення князем Володимиром в 988 році. Вже до того християнство було відоме в Україні й мало багато своїх визнашів з різних суспільних прошарків — княжчої родини (княгиня Ольга), бояр, державних урядовців, дружинників князя Святослава, який сам був поганином, але не боронив своїм гримдям і війнам бути християнами. Існували церкви, були священники-місіонери, були й подружжя різної віри.

Тому не можна подій і фактів, які існували надовго

перед 988 роком зв'язувати з ювілеєм Тисячоліття. Дату існування християнства в Україні треба б пересунути на куди раніший час, приблизно встановлення якого вимагало б окремих дослідів. Взагалі різні суспільно-громадські, культурні, релігійні, світоглядові рухи й течії не постають і не проходять зникаючої, раптово. Вони заіснують поволі, називають окремішні досліди, а що інше „християнство“? Християнство — це віра в Христа й його Церкву, християнство чи християн, це акт прийняття Христової віри, в нашому випадку офіційного введення володарем Київської Русі Христової віри, як державної релігії на місце дотеперішньої поганської.

Християнство в Україні неофіційно існувало на території Київської держави ще далеко до урядового його введення князем Володимиром в 988 році. Вже до того християнство було відоме в Україні й мало багато своїх визнашів з різних суспільних прошарків — княжчої родини (княгиня Ольга), бояр, державних урядовців, дружинників князя Святослава, який сам був поганином, але не боронив своїм гримдям і війнам бути християнами. Існували церкви, були священники-місіонери, були й подружжя різної віри.

Тому не можна подій і фактів, які існували надовго

Володимир Барагура

Вудгейвен, Н.Й.

НЕ ЧИСЛО, А ЯКІСТЬ

Хоч мистці та інші працівники сцени, звичайно, не мають часу братися за перо, проте рецензії критика Теодора Терен-Юськова, яка появилася на сторінках „Свободи“ з 6-го лютого н.р., спонукує мене до писання. Рецензія стосується „Вечора пісні, слова і танку“, що відбувся 21-го грудня 1986 року в Нью Йорку, з участю хору „Думка“. Студії Мистецького „Слова Піліп Кривелинської“ танцювального ансамблю „Сіно-крилі“ Роми Прийм-Богачевської і вокального ансамблю „Промінь“ під мій керівництвом.

Ми, з „Промінью“, вдячні рецензенту за прихильні нам слова і раді, що йому сподобався наш виступ, але все ж таки на кілька точок в названій рецензії хочу звернути увагу. Це не перший раз, що наш широковідомий критик музичний звертає увагу на кількість членів, з якою складається ансамбль „Промінь“, наче існує якийсь споріднення поміж числом членів ансамблю і якістю співу (так справді — якістю!). Ніхто не дивується, коли соіаст виходить на сцену сам один. Публіка не чується ображеною, що виступає „мало виконавців“. Рівно не слід очікувати великої кількості виконавців у ансамблі. Ансамбль, як знаємо, від двох осіб до восьми мають також свої власні назви, наприклад: тріо, квінтет, октет тощо, проте ансамбль як такий, — це „музика“, виконана одно-разово у двох або більше патріях“ (Webster's 9th Collegate Dictionary). „Промінь“ завжди подає себе як

„вокальний ансамбль“, а не „хоровий ансамбль“. Це правда, що наша громада більш звикла до хорових ансамблів, а не до камерних, але менший склад співаків дозволяє мистецькій групі виконувати вибагливіші композиції, за які більший кількісний хор візьметься. Наприклад, оця камерна кантата „Чотири пори року“ кийської композиторки Л. Дичко, з якої „Промінь“ виконав першу частину „Весна“ на тому „Вечорі пісні“, в якій треба було прецизно виспівати складні дисонанси на вісім (8) партій. — це не річ для хору! І тут не до річ могутності звуку, а чистота, зіспіваність, інтонація й інтерпретація.

Згадує рецензент про деякі недоліки імпресії, серед них навіть висоту кантиків. Це правда, що не всі можуть дозволити собі на 15-ти чи 20-долларові квитки, але в касі були квитки і по 7 доларів. Ці дешевіші місця не були дуже гірші від дорожчих місць, бо зала в Пейс університеті на долині Мангеттену, де імпресія відбувалася, особливо акустична, дуже м'яка, так що всі глядачі-слухачі сидять близько сцени. Через цю неглибокість залася малою, а між тим вона розрахована на 700 осіб. На концерт прибуло понад 350 осіб, отже половина. І це сумне явище. Проте потім само себе тим, що „ніхто не є пророком у власній батьківщині“, і місцеві першорядні артистичні сили, які добрі вони б не були, не вислі стигли стільки публіки, як

(Закінчення на стор. 4-й)

ПРО ПИТАННЯ ОДНОЇ ЦЕНТРАЛІ

(Із звіту д-ра Івана Фліса, голови УАКРад, на нарадах Крайової Ради УАКРад 14-го лютого 1987 року)

Нова центральна історично назвою Конгресу Українська Америка буде гідним пересмиком всіх тих заслуг, надбаних і дальшої праці, спільної для всіх українців Америки, для добра української спільноти та визволення українського народу.

На пропозицію скликати надзвичайний Конгрес Української Америки відповідають вони виразно, що нам треба чекати до скликання чергового Конгресу УКАА при кінці 1988 року.

Казади в наших рідних сторонах — тут маси віз і перевіз! Договорились ми до того самого, що було на безславному XIII Конгресі, та сказали нам, що такого самого можемо сподіватися на їхньому XV Конгресі УКАА.

Становище неутраляних організацій після останніх відповідей Визвольного Фронту та їхнього УКАА ускладнилося, бож вони справді вкладали багато праці та надій на поглинання нашої громади. На початку переговорів

представники цих неутраляних організацій запевняли нас, що вони, у випадку браку згоди на пропозиції двох сторін, підуть із цими, які погодяться на їх пропозиції об'єднаної нової централі творити таку нову централю, в даному випадку Конгресу Української Америки із новим статутом. Тепер залишається нам терпеливо аичувати рішення провідників неутраляних організацій у цій так важливій справі. Немає сумніву, що ми готові на таке скликання надзвичайного Конгресу Української Америки разом із неутраляними і на створення нової централі з такою ж назвою. Такий надзвичайний Конгрес за пляном посередників мав би відбутися ще пізнішою осінню цього року.

3. Маринець і Алекс виступають на зустрічі-бенефісі для УМ

Алекс

3. Маринець

Уже незабаром, бо в неділю, 5-го квітня ц.р., о год. 2-й по полудні, в Сомервиллі, Н. Дж., відбудеться товариська зустріч-бенефіс, що її влаштує 86-й Відділ Союзу Українок Америки з метою фінансово підтримати Український Музей у Нью-Йорку в побудові його нового приміщення.

Великою atrakцією цього попуду будуть артисти — Зіновій Маринець і Олександр Голуб — популярно звані Алекс; обидва кілька років тому приїхали з України і своїми виступами вже багаторазово на терені ЗСА і Канади включилися у культурне життя української спільноти.

3. Маринець — гуморист-сатирик із Чикаго, Іл. — відомий публіці із свого репертуару пісень і гумористичних, що відзеркалюють сучасні обставини в підсвітській Україні і в Америці. Алекс по професії диригент і співак. Часто можна було його почути під час вакаційного сезону на Союзі. За ним теж концерти виступи та випуск двох платівок. «В пам'яті Івасюкові та... Земле моя, мій краю».

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтера інформує, що урядові війська Чаду захопили під свою контроль стратегічну летунську базу Лівії у північній частині Чаду після короткого, але незабутнього, як кажуть командири урядової армії, бою з лівійськими частинами і їхніми прихильниками. У Парижі речники уряду прем'єр-міністра Жака Шірака підтвердили інформацію Ройтера і заявили, що позиції Лівії в Чаді дуже послабили, альянсні до президента Гіссена Габре збройні сили, поширили контроль територій, а в деяких частинах країни цілком знищили партизанський рух підтримуваний лівійським диктатором полковником Муаммаром Каддафі.

У СПРАВІ НАСИЛЬНОГО ВИДАЛЕННЯ ДО ССРС
Як уже інформовано, представники балтійських і української громад в ЗСА відвідали Департамент справедливості ЗСА і мали зустріч з генеральним прокуратором Елвіном Мізом Особи, які бажають висловити свій протест проти насильного депортування із ЗСА до ССРС та підтримати думку, щоб прошести проти злочинців відбудували в ЗСА, можуть телефонувати на число 1-800-325-6000, оператор 9091, і висловити свої думки. Цей оператор, подбає, щоб ці вислови протесту дійшли до двох сенаторів і до всіх конгресменів стейту, з якого дана особа потелефонувала. Рахунок за телеграми буде доданий до місячного телефонічного рахунку. — Ред.

Український Інститут Америки
запрошує Вас на
КОНЦЕРТ
УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ
у суботу, 28-го березня 1987 р., о год. 7-й веч.
в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку
2 Схід 79-та вул.
(212) 288-8860
Виступають:
п'яніст Орест Гарсимчук
скрипка Меланія Купчинська
співачки Ліда Гаврилюк і Калина Чолган
Бажаючи дати: \$10, \$6 для студентів і емеритів

ЗА ШНУ ВОЛІ І СВОБОДИ...
В СКОРОМУ ЧАСІ, НАШ БРАТ У ХРИСТІ, ЧЛЕН
УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, ІВАН ДЕМ'ЯНЮК,
СТАНЕ ДО ОСТАТНЬОГО БИТВІ ЗА ПРАВО ЖИТТІ!
ЯК БАГАТО ІЗ НАС, І ДЕМ'ЯНЮК ПЕРЕЖИВ У
РІЗНИХ ЧАСАХ І СИТУАЦІЯХ, ТЯЖКІ ПРОБИ І ПЕРЕ-
СПІДУВАННЯ:
ВІН ПЕРЕЖИВ ШТУЧНИЙ ГОЛОД В УКРАЇНІ...
ВІН ПЕРЕЖИВ НІМЕЦЬКИЙ ПОЛОН І ПІГУ СВОТОВО ВІЙНУ...
ВІН ПЕРЕЖИВ ЧАСИ РЕПАТРИАЦІЇ В ЄВРОПІ...
ВІН ПЕРЕЖИВ ОСТАННЮ ДЕКАДУ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ СУДОВИХ
ПРОЦЕСІВ
МИ ВІРИМО, ЩО ЙОГО ПРОВІННО Є ТЕ, ЩО ВІН ШЕ ЖИВЕ!
ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ
НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА
ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ - ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ
КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!
СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:
THE JOHN DEMJANUK
DEFENSE FUND
P.O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192
ТІЛЬКИ РОДИНА І ЦЕРКВА УПОВНОВАЖЕНІ ДО СПРАВ
ЗІРКИ ФОНДІВ У ЗСА.

Зимовий бал Товариства Українських Інженерів Америки, який відбувся 31-го січня ц.р., — це завжди очікувана подія в суспільно-товариському житті української громади Дітройту. Цей бал, всім відомий продовж останніх 30 років, все атішається широким популярністю, доброю фреквенцією і, мабуть, під цю пору є ще єдиною імпрезою, яка може задовольнити вимоги вибагливої публіки.

Можливо, що до такої доброї реклами Зимового балу причиняються старанні приготування, елегантне приміщення Українського Культурного Центру і пора карнавалового сезону. Та найбільш притягуючою атракцією є, мабуть, все оригінальне і імпортне програмне презентації дебютанток, яка кожного року надає балеві особливого значення.

Баль відкрив голова Відділу ТУІА-Дітройт інж. Л. Гевко. Він привітав гостей і висловив задоволення із ролі, яку Відділ відіграє в житті української громади та традиційної річної презентації, яка цього року вже 28-ма з черги. Відтак представили аранжера балу інж. І. Козака, він передав йому далі ведення програми.

По короткому вступному слові до гостей інж. Козак заповів презентацію 1987 року і, виголошуючи привітання дебютанток, їхні школи, батьків і товаришів за бави, індивідуально представив їх гостям балу. Молоді панночки в довгих білих сукнях, прикрашених китицями червоних роз, із оправданим хвилюванням виходили на зал і в свій прожектор граціозно кла-

„Бандура...”
(Закінчення зі стор. 1)

бандурист Олександр Береговий, учень Василя Качурака — керівника капели бандуристів у Буенос Айресі. Ця група вже вміє грати, що значно полегшить Ю. Кітастому далішню працю.

Гість редакції цікаво розповів про свої плани. Виявляється, що його місія викладача-інструктора цим не обмежується. Одним з найголовніших його завдань є знайти і підготувати собі зміну — місцевих інструкторів, які зможуть самостійно провадити курси у своїх місцях поселення, продовжуючи почати ним справу.

„Молодь цікавиться бандурою, і це дуже добре. Треба підтримувати це зацікавлення, розвивати його. Бо бандура — не просто музичний інструмент. Бандура — живий дух народу! Зберегти цей дух в пам'яті наступних поколінь — наше завдання, наш обов'язок”, — сказав Ю. Кітастий.

Він розповів також, що має намір виступити з концертами в багатьох околицях Аргентини та Бразилії, особливо в тих місцях українських поселень, куди рідко навідується популярні ансамблі чи окремі виконавці. А рідна пісня, рідна музика — мейдінна основа збереження ідентичності української нації.

Дуже можливо, що Ю. Кітастий знайде час, щоб побувати в Парагваї і Уругваї. Поки що з українською спільнотою цих країн у нас нема добрих контактів. А українці, які там проживають, теж прагнуть почути рідну пісню, музику, рідне слово, полинити у мріях-думках на землю, де народилися і любов до якої вони несуть у своїх серцях тут, на чужині.

На місцях своїх поселень українці завжди прагнуть знайти можливість, щоб ознайомити зі своїм самобутнім мистецтвом якнайбільше чужинців. Бандуристи Аргентини, Бразилії неодноразово виступали на телебаченні. Під час свого перебування в країнах Південної Америки Юліан буде сприяти таким виступам.

З великим захопленням Ю. Кітастий розповідає про задум проєкту, який хоч і не має назви, але здійснення якого успішно триває. Умовно цей проєкт можна було б назвати „Грай, бандуро!” Та справа не в назві, а в наполегливості, самоповазі, в ентузіязмі, з яким творці і виконавці Микола Чорний, Юліан Ки-

Зимовий бал ТУІА в Дітройті

Учасники дебюту (зліва): Оля Галабурда — Максим Стрихар, Ліда Цісарук — Михайло Тимощ, Марта Куропас — Ярема Михайлович, Богдана Ткач — Данило Стахурський, Джулетта Фабера — Ірко Козак, Лариса Андраш — Марко Лаврин, Наталя Гнатюк — Іван Кітастий, Дорота Лемеха — Христопор Тейсен, Оксана Андрушків — Данко Миколенко, Христина Качан — Борис Берега, Наталя Іваницька — Борис Боднарчук, сидять Любомир Гевко — голова ТУІА у Дітройті, його дружина Наталя, Ірена Сінік, опікунка дебютанток, її Ігор Козак, провідник дебюту.

нались гостям. Захоплення гостей було помітне, бо вони висловлювали признання новому річничковий дебютанток рясними ослесками. Представивши їх, інж. Козак звернувся до дебютанток з привітом і, gratуляціями. Він підкреслив значення презентації і вніс тост за бажаючі успіхів в далішню роботу.

Слідуючи перший танок дебютанток з їхніми товаришами за бави, а відтак зворушлива хвилина, коли двічата просили своїх батьків. Після вечери перший танок був присвячений матерям

дебютанток. Згодом і гості танцювали під звуки оркестри „Гомі”, яка виконала багатий репертуар танкової музики.

Баль ТУІА-Дітройт 1987 року увінчався великим успіхом. Чисельна участь (приблизно 330), багато молоді були добрим показником зацікавлення в програмі і в танцях. За приготування балу, відповідал імпресивний комітет з його головою інж. Ю. Вороновичем і головою Відділу інж. Л. Гевком. Програмою дебюту і деталями, пов'язаними із підготовкою дебютанток займалась Ірена Сінік, яка з кожного року досягає нового рекорду ро-

ків, протягом яких вона виконувала цю важливу функцію. В переведенні дебютної презентації допомогала також Наталя Гевко.

Резервації століків та розміщення гостей було в досвідчених руках д-ра Б. Гайдукевича і його дружини п-ї Ліди. Добра співпраця керівництва Українського Культурного Центру і його розуміння потреб Товариства, без сумніву причинилися до ще одного добре зорганізованого і вміло проведеного Зимового балу ТУІА на терені метрополітального Дітройту.

І. Козак

ЩОРАЗ ГОСТРИШІ закони, перевірки на дорогах та підтримка всього американського громадянства виказали свої позитивні наслідки — і сьогодні на дорогах є чимраз менше п'яних водіїв. Деякі експерти із здоровельної діяльності пояснюють це явище тим, що нині серед суспільства проходить певна тенденція — наголошувати на тому, щоб люди відходили від своїх злих звичок — як алкоголізм і курення, користувались фізичними вправами та звертали увагу на здорове і раціональне харчування.

У ТРЕТЮ БОЛОНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ Найдорожчої і Невіджалуваної ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ і ПРАБАБЦІ бл. п.

ЯРОСЛАВИ ТИМУС-РОМАНЮК
будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ
дня 29-го березня 1987 р. в церкві Успіння Пресвятої Діви Марії, Лорд, Франція
і дня 31-го березня 1987 р. в церкві Пресв. Трійці в Карнегі, Па.
Про молитви просимо
муж — ЄВГЕН з родиною

ПОДЯКА
3 волі Всевшнього відішла у Вічність в четвер, 12-го лютого 1987 р., о год. 9:30 веч., у шпиталі в Ст. Пітерсбург, Флориди, на 76-му році життя наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА
бл. п.

АННА КУРИЛЯК
з дому МИГАЛЬ

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку Впр. о. Ярославів Федиків, парохів української католицької церкви Богоявлення Господнього в Ст. Пітерсбург, Флориди, за відслуження Святій Літургії, похоронні відправи та відправлення Тілних Останків Покійної на місце поховання.

Сердечно дякуємо о. Маріянові Процикові, духовникові Філіп Українського Католицького Університету у Філадельфії, Па., за участь у похоронах та за змістовну проповідь під час Богослуження.

Невминомо щира подяка проф. Леонідові Рудницькому, представникові Товариства Свята Софія, ЗСА, у Філадельфії, за вислови співчуття та за зворушливі прощальні слова під час Панахиди й Тризни.

Ми щиро вдячні особливі пані Юлії Вертипорох за приготування Тризни. Наша подяка також усім Паням, які своєю працею причинилися до успішної підготовки й в цей спосіб виявили свою сердечність і співчуття у нашому горю. Сердечно дякуємо Родині, Братові, Олексі Мигалю з родиною, Сестрі й Сестринкові проф. Андрушко, Сестринці М. Шайда з родиною, що приїхали до нас з далекої Канади, Чикаго й Ст. Піт. Мінесоти, щоб віддати останню прислугу Покійній. Дякуємо Стефані Курілас, тітчиній сестрі, за чудові цити. Дякуємо усім, що здалеки сторін, листоно й телефонічно виявили вислови співчуття.

Ми особливо вдячні усім Паріфіанам і знайомим з Ст. Пітерсбург і Норт Порт, що виказали нам так багато теплоти, серця і співчуття у тих важких для нас хвиликах. Дякуємо також за їхню участь у похоронних відправах і поминках.

Дякуємо сердечно усім за вислови співчуття, цити, дати на Служби Божі, на Патріарший Фонд і на пресовий фонд журналу „ПАТРИЯРХАТ”. Нехай Всевшній Господь благословить Вас усіх і винагородить сториче.

В пам'яті Покійної зложимо:

На СЛУЖБИ БОЖІ: (Ст. Пітерсбург) Олекса Мигаль з родиною, родина Гвоздецьких, (у Римі) Романа Навроцька, Тетяна і Зенон Цісик, Анна і Василь Найдан, Ірена і Роман Ярош.

На ПАТРИАРШІЙ ФОНД:

300 дол. — Михайло і Роман Куриляк;
по 100 дол. — Надя і Роман Андрушко, Катерина й Олекса Мигаль;
по 50 дол. — Маруся і Іван Шайда, Юлія Вертипорох, Василь і Джені Жабиш;
по 25 дол. — Оля Ліс, Василь і Ольга Хадай, Іван і Іванна Когут, Люся Араві, Богдан Сольчаник, Богдан Головід, Євген і Оля Филипович;
20 дол. — Катруся і Осип Ярема;
по 10 дол. — Анна Чепак, Марія Хромовська, Мирослав Сольчаник, Олександр і Ірена Куц, Дмитро Пузерин, Наталя Шараневич;
5 дол. — М. Гуменок;
2 дол. — С. Сильвеструк.

Листа ч. 0069 А (Філадельфія)

50 дол. — Ірина і Володимир Медуха;
по 25 дол. — Романа Навроцька, Тетяна і Зенон Цісик, Анна і Василь Найдан, Анна й Іван Кай, Ірена і Леонід Рудницький, Українське Патріархальне Товариство — Відділ у Філадельфії, Олена і Юліан Головач, Анастасія і Лев Ганусь, Оксана Савчук-Айколіно, Стефан Гавриш, Марія і Теодор Флюнт, Софія і Іван Дзіндзюра;
20 дол. — Осип Петрович;
15 дол. — Ірена і Роман Ярош;
по 10 дол. — Софія і Микола Барусевич, Анна Ткач, Калітан.

Окремо надіслали:
50 дол. — Анастасія і Володимир Марещак;
по 25 дол. — Теодор і Ольга Федичин, Стефан Мартиняк, Анастасія Голубець.

На пресовий Фонд журналу „ПАТРИЯРХАТ” з Кергиксон, Н. Я.:

по 20 дол. — В. І. Ціхановський, С. П. Смічевський;
по 10 дол. — Стефанія Барановська, О. Р. Равлюк, Болоний Квас;
по 5 дол. — Анізія Бушак, Стефан Яць, М. Хухра, Володимир Берізка, Петро Яць, Галина Хамула.

у сороковий день відходу у вічність
бл. п. Анни Куриляк
у вівторок, 24-го березня 1987 р.
були відправлені
БОЖЕСТВЕННІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ
у Ст. Пітерсбург, у соборі св. Софії в Римі, в каплиці Філіп УКУ у Філадельфії і в Торонто, Канада.
Про молитви за душу Покійної просять
чоловік — МИХАЙЛО КУРИЛЯК і син РОМАН

В ДЕСЯТУ СМІНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
Шлаб. п. проф.
Романа Бриковича
будуть відправлені
в четвер, 26-го березня 1987 року
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
В ЦЕРКВАХ:
Успіння Божої Матері в Монреалі, Роземонт, Канада;
св. Юра в Нью-Йорку;
св. Володимира в Стемфорді, Конн.
Дружина — МАРІЯ
Дочка — КАТЯ ЧЕРВОНЯК з родиною
Син — ІВАН з родиною
Сестра — ДАРІА ГОРНЯКЕВИЧ із сином
АНДРІЕМ
Стрижні сестри — ЛЮБА, ВОЛОДИМИРА
ТЕОДОЗІЯ БРИКОВИЧІ

В СОРІКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ
св. п.
Петра Григоренка
буде відправлено
ПАНАХИДУ
за спокій душі Покійного
в четвер, 2-го квітня 1987 року о 7-й год. веч.
в українському православному катедральному соборі св. Володимира в Нью-Йорку, Н. Й.
160 Вест 82-га вул.
Просимо Друзів та Знайомих молитися за нашого Дорогого
Чоловіка, Батька і Дідуса.
Дружина — ЗІНАІДА ГРИГОРЕНКО
Син — ОЛЕГ
Син — АНДРІЙ з родиною

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 9-го березня 1987 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІД І ПРАДІД
бл. п.
ДМИТРО МАЗУР
народжений 19-го листопада 1893 р. в селі Базар біля Чорткова.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 11-го березня 1987 р. в українській католицькій церкві св. Володимира в Гемпстед, Л. Ай., Н. Й. Тіліні останки Покійного спочили на місцевому цвинтарі в Амітвілл, Л. Ай., Н. Й.
Щиро вдячні за всі висловлені нам співчуття.
Дружина — МАРІЯ
Син — МИКОЛА з дружиною ВІРДЖІНІЄЮ
Дочка — РОЖА з мужем ПАВЛОМ
Внуки і Правнуки

Вступайте в члени УНС

Друкарня СВОБОДИ
приймає на постійну працю

РОБІТНИКІВ до висилки газет та інших друкарських робіт

Години праці від 8-ої до 4:30 по пол.
Знання української мови обов'язкове.
Добрі умови праці і бенєфіти.

Голоситися особисто:

СВОБОДА

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Тел.: (201) 434-0237

Увага! Бостон й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділу УНСОюзу
стейтв Массачусетс і Мейн
повідомляє, що

в суботу, 4-го квітня 1986 р., о год. 4-й по пол.
в залі Української Католицької Церкви
при 148 Форест Гіллс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.
відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного
Комітету, Конвенційні Делегати та Відділові Урядовці таких
Відділів УНС:

178 в Манчестері, 181 в Топшан, Мейн, 224 Сейлем та 238,
307 і 374 в Бостоні.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу минулих Річних зборів
4. Звіт членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Удільнення абсолютної уступачої Управі
7. Слово д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ, заст. гол. предсідника
УНС
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 р.
9. Схвалення плану праці на біжучий 1987 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

У зборах візьме участь,
д-р МИРОН КУРОПАСЬ, заст. гол. предсідника
УНСОюзу

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Гетьманський Дмитро Мельник
голова касир
Дмитро Галонська д-р Іван Дідюк
секретар гол. К. Комісії

Тризубівська „Ланцюгова система”

Завдяки 220-ом патріотич-
ним членам української гро-
мади Філадельфії і околиць,
тризубівська довготерміно-
ва позичка для купівлі пошті-
сти в Горшем коло Філя-
дельфії зменшилась на 40,
000 дол.

Виглядає, що тільки 220
жертводавців розуміє значен-
ня і вагу набутої поштісти
та їхніх нащадків. На пита-
ння, чому тільки 220 україн-
ців відгукнулись на цю збір-
кову акцію, важко відпові-
сти.

Чи у Філадельфії і околиць
живе тільки 220 українсь-
ких родин, які розуміють ва-
гу цієї справи? Знаємо, що у
Філадельфії і близьких око-
лицях живе коло 50,000
українців. Де вони є?

На тризубівській фестині-
пикніки приходять пересіч-
но 500 осіб, на академії і
різні національні свята між
200 і 300. В наших церквах за
випомком Різдва і Великодня
їх не багато, національний

податок платять приблизно
400 осіб. Де поділась решта
українських людей? З жалем
треба ствердити, що тільки
мала частина українських
людей у Філадельфії і околиць
бере активну участь у
культурних процесах нашої
громади. Кожний з нас му-
сить собі усвідомити, що
тільки ми самі, а ніхто ін-
ший, мусимо творити й до-
помагати нашим культур-
ним установам.

Вже 36 років „Тризуб” ре-
презентує нас усіх в спорто-
вому житті Америки, за
ним колосальна праця акти-
вних членів нашої громади,
тому уважаємо, що маємо
моральне право звертатися
до української громади за
фінансовою допомогою,
якої так дуже потребуємо.

Ми всі собі пригадуємо,
як наші більші імпрези в ми-
нудому відбувались на чуж-
чій площі. Хто з нас не
пригадає фарми Стендеро-
вич? Ми не раз чули нарі-
кання, мовляв, чому така
велика громада не може
мати свого „кута”.

„Тризуб” пішов на зустріч
домаганим громади,
набуваючи поштісти в Гор-
шем. Тепер, українська гро-
мада, слово за вами. Вже по-
чалась друга фаза „ланцю-
гової системи”, тому звер-
таємося до усіх учасників
цєї системи, щоб прислали
свої зобов'язання (другу ра-
ту) на нашу адресу або пере-
дали через наших збірників.

Звертаємося також до
всіх тих, що ще не включили-
сь в цю систему, придба-
ти бодай одне 400-долларове
кільце цього ланцюга.

Прикладом для всіх нас
повинен бути мешканець
Філадельфії, сам інвалід,
який живе з міської допомо-
ги. Він кожного місяця від-
кладає зі свого чека 10
дол., які приносить до Три-
зубівської домівки. Дотепер
він склав на ланцюгову збір-
ку 117 дол., а решту зобов'я-
зався платити в наступних
трих роках.

Не число...

Закінчення зі стор. 2

прийдіть мистецькі групи,
та ще й прийдіть з-за океа-
ну, хоч співатиме ось така
наша „Думка” нічим не гір-
ше від наших також австра-
лійців, британців, чи інших
хорів, бож вони здалеку. З
концерту приїхав пішов на
вартісну піть на Україн-
ський Музей у Нью Йорку.
Всі ж виступали безплатно.
Але нам усім з чого бути
вдоволеними. Вкінці треба
похвалити організатора
цього концерту міра Васи-
ля Сосюка за те, що не пожа-
лів часу і свого труду та й
себе самого для підготовки
переведення цього успішно-
го й амбітного проєкту.

Богданна Волянська,
керівник ансамблю
„Промінь”

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСОюзу!

Ярослав Качай

Діяльність 33-го Відділу СУА в Клівленді за 1986 рік

У неділю, 1-го лютого ц.
р., відбулися загальні збори
33-го Відділу СУА ім. Лесі
Українки в Клівленді Огайо.
Збори відкриває голова
Відділу Іванка Шкарупа мо-
литвою. Вибрано президію:
голова — Оля Дем'янюк, за-
ступниця — Юлія Тарнавська
секретарка — Міра Грабець.
О. Дем'янюк привітала при-
сутніх, а зокрема почесну
членку Євгенію Дубас і по-
просила до президіального
стола голову Окружної Ра-
ди Таню Сілецьку.

Першою звітнула прото-
колярка і кореспондентка сек-
ретарка Марія Грушкевич.
Управа відбула 10 засідань
і 6 ширших сходів. До Від-
ділу влинуло 59 листів.
Вислано 20 листів і 162 пови-
домлення до членок. Зі звіту
касирки Люсії Медницької
присутні довідалися, що в
звітному році було 6 573.20
дол. розходів. Організацій-
на референтка Стефанія Ві-
льшанська звітнула, що
Відділ має 76 членок. При-
дано п'ять нових, а відій-
шло вісім старших.

Про культурно-освітню
працю звітнула Люба Мич-
ковська, а з нею співпрацю-
вала Ольга Дем'янюк. 9-го
лютого відбувся т. зв. „лам-
пушований вечір”, під час яко-
го Л. Мичковська розважа-
ла присутніх читанням гу-
мореск. 9-го березня М. Гру-
шкевич поділилася з присут-
німи своїми цікавими спо-
стереженнями з поїздки в
Україну. Розваговий вечір
відбувся 13-го квітня.

Перша частина була поваж-
на. Емілія Воланська мала до-
повідь про кіммерійців і їх
державу.

В другій частині члени
господарського сектора го-
стили всім смачними флячка-
ми, а Л. Мичковська читала
гуморески. 5-го травня від-
святковано День Матері.
Ірена Кашубинська, Марія
Грушкевич і Люба Мичков-
ська читали вірші і нарис
відповідно до цього свята.
День Українського Воїна
відзначено 28-го вересня.
Програму приготувала О.
Дем'янюк. Доповідь про
УПА виголосив Степан Зо-
рій, про першу дивізію УН-
А і про бій під Бродами —
Ігор Руденський. Люба Бол-
нар читувала вірші Івана
Франка. Люба Мичковська
читала гуморески про усеу-
сів і Дивізію. На ширших
сходах 17-го жовтня Л.
Мичковська відчитала спо-
мин Олени Залізняк про за-
суджену дячку Софію Русо-
ву.

Вечір в пошану Василя
Стефаніка в 50-ту річницю
його смерті відбувся 30-го
листопада. Доповідь про
письменника виголосив Ва-
силь Іванчук, директор шко-
ли українства „Рідна
Школа” в Клівленді. Дві но-
велі письменника прочита-

ла Лідія Вирста, членка 12-
го Відділу СУА.

Ювілейний вечір у пошану
Івана Франка в 70-ту річ-
ницю смерті поета органі-
зував наш Відділ при спів-
праці членів учительської
громади для ширшої публі-
ки. Цікаву доповідь про жит-
тя і творчість Івана Франка
виголосив д-р Степан Волян-
ський. Поетизі із збірки „Зі-
яле листя” рецитувала Лідія
Вирста і Наталка Кріслата.
Генрик Штайнхаген рецитув-
вав Пролог до поеми „Мой-
сей”. Наше мистецьке трио —
Стефанія Стефанюк — скрип-
ка, Людмила Анаксенко — ві-
ольончелка і Доза Кріслата —
фортепіано, виконали два
твори: В. Витвицького „Ін-
терлюдіо” і П. Майбороди-
п'єсу „Мій рідний край”.
Різдвяний базар успішно
відбувся 7-го грудня, а за
нього відповідала Стефанія
Вільшанська. Члени вкла-
ли багато праці, щоб його
фінансувати. З продажів обід-
ів і різдвяного печива було
1,373 дол. доходу.

Різдвяна зустріч відбула-
ся 18-го січня ц. р. з числен-
ною участю членок і їх ро-
дин та гостей. Голова 33-го
Відділу Іванка Шкарупа від-
криває зустріч. Вона привіта
ла заступницю голови Окру-
жної Ради СУА Надю Дей-
чаківську, почесну членку
Євгенію Дубас, представни-
цю 12-го Відділу Євгенію
Гішчинську, голову УЗО в
Клівленді п. Ліщиницького
та всіх союзниць і гостей.
Описав завітний свічок.
Присутні заклали до
„Бог Предвічний”, поділи-
лись просфорою і засіли за
столи. Після вечері Л. Мич-
ковська прочитала „Різдвя-
ні рефлексії” свого пера.

В наступній програмі бра-
ли участь М. Грушкевич, М.
Адамович, і Л. Мичковська,
читаючи настроєві нарис-
и, вірші, а також гуморески.
Д. Кузьмин читала уривки
з листів подяк, що прийшли
до Суспільної опіки. Куль-
турно-освітня референтка Л.
Мичковська виступала по-
радіо на українській програ-
мі С. Зорія. 9-го лютого ви-
голосила доповідь про Ха-
рито Кононенко, а 13-го
квітня читала свій нарис
„Великодні роздуми”. Вона
написала також репортаж
з подорожі до Швейцарії, що
появився в „Нашому Житті”
за липень-серпень 1986
року. Л. Мичковська приго-
товляла програми для біль-
шої імпрез. Виховна ре-
ферентка Анна Тарнавська
займалась світличкою, в
якій цього року було 16
дітей. Вона показувала ді-
тям, як писати писанки, а як
заходила потреба, їй допо-
магала Марія Антонів. Зі
звіту Дарії Кузьмин, ре-
ферентки Суспільної опіки,
відомо, яку велику працю ви-
конано цього року, як і в по-
передніх роках. Нейого по-
чорнобильській катастрофі
вислано до Польщі 41 пачку
з харчами і одягом. До Бра-
зилії вислано чотири пачки,
а на Україну — одну. Оплата
за пачки винесла 1,927.85
дол. Дарії Кузьмин допома-
гали п-во Вовки, Марія Юр-
ків, Віра Смальтоська, Сте-
фа Городиська, Дарія Гови-
кович, Міра Грабець, п-во
Фури, Володимира Полян-
ська, Константин Гнілка.
Суспільна опіка займається
вже „п'ятою „бабусею”, поси-
лає грошову допомогу інте-
рнатові св. Ольги і бідній ро-
дині в Бразилії та одній
нашій хворій членці. На Су-
спільну опіку видано в цьому
році 2,365 дол. Щоб зібрати
ці гроші члени склали на
коляду 696 дол., провели

під церквами збірку на „Пи-
санку дітям”, яка дала 625
дол. Крім того, поодинокі
члени і особи з-поза Відді-
лу склали свої датки на Су-
спільну опіку.

Треба відмітити жертвен-
ний даток у сумі 315 дол. о.
крилошанина Володимира
Грабця. У великодньому і
різдвяному часі референтка
відвідувала хворих по по-
мах і шпиталях з традицій-
ним печивом, а Дарія Мик-
та писала хворим і їх родин-
нам карточки з побажанням
скорого видужання. Ре-
ферентка також була в дитин-
ському контакті з людьми,
яким допомагала Суспіль-
на опіка. Зі звіту Іванні
Вовк, референтки стипендій,
присутні дізналися, що в
1986 році виплачено для на-
шої студентської молоді 17
стипендій (8 для студентів
теології і 9 для студентів
інших шкіл). На стипенді-
ї влинуло 3,315 дол. від 15
спонзорів (9 спонзорів з 33-
го Відділу, а шість з-поза
Відділу).

Марія Антонів звітнула
про працю мистецького ре-
ферату. І. Кашубинська і С.
Цегельська урядили в травні
виставку надбужанських
сорочок. С. Цегельська на-
писала до „Надбужанської
збірника” статтю п. н.
„Народна ноша Сокальщи-
ни”. Вона також брала учас-
ть в міжнародному фести-
валі в Ст. Петербурзі на
Фльориді. І. Кашубинська є
головною комісії прикраси
сбору св. Йосафата в Пар-
мі, М. Грушкевич і Д. Куль-
чицька є членками цієї комі-
сії. С. Гергель мерить че-
бруси до собору. Проведено
під церквами продаж жето-
нів на потреби Музею в Нью
Йорку. Збірка дала 340 дол.
М. Антонів виготовила стрі-
й для св. Миколая і зроби-
ла форми народних стрій

НА ПРОДАЖ

Найбільше замовлень на
БЖОЛІНІЙ ПРОДУКТИ
приходить від жінок. Мають вони
краще дбайть про своє здоров'я і
родину.
Щоб більше жити і банити змі-
ни на світ, кожного дня вживайте
бодяй раз на день всі бджолині про-
дукти. В Сурмачч найдешевше —
\$22.00 Пийте до:
M. SURMACH
169 W. Saddle River Rd
Saddle River, N.J. 07458

Нові машини до писання
марки „ОЛІМПІЯ” є на
складі в книгарні
„СТАВРОПІГІЯ”
STAUROPIGION
2226 W. Chicago Avenue
Chicago, Ill. 60622
Tel.: (312) 276-0774

HELP WANTED

ШУКАЄМО
ЖІНКУ
до опіки над двома дітьми і до
легкої домашньої праці, 4 або 5
днів в тиждень, Лівінгстон, Н. Дж.
(201) 994-2812 по 6-й год. веч.

REAL ESTATE

ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
АСЕКУРЕМО
АВТА БУДИНКИ БІЗНЕСИ
Інформація подає:
ПЕТРО РИЧОК
забезп. агент-брокер
(201) 373-6434, 6453

SERVICE

The Ukrainian
Restaurant
& Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings • Graduations
Showers • Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

ROSE-HILL MONUMENTS
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБ-
НИКІВ СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИН-
ТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ
ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ, НЮ ЙОРК.

„Союзівка на вакаціях”!
з огляду на ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ
„СОЮЗІВКИ”
СОЮЗІВКА ЗАКРИТА
від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

Granite ■ Marble ■ Bronze

для лялок. Міра Грабець,
референтка музею інформу-
вала, що до Музею в Нью
Йорку вислано чотири цінні
експонати, а до музейної
кранічки — 13 вишпаних
робіт.

Господарська референту-
ра мала в останньому році
багато праці. Її очолювала
Ірена Кашубинська, а їй
допомагали Зеня Ярош, Да-
рія Говиків, Марія По-
лянська, Марія Юрків,
Марія Антонів. На широ-
ких сходинах подавали ка-
ву і солодке, один раз ле-
мківські пампушки, а раз фля-
чки. На різдвяну зустріч при-
готували святвечірні страви
на окружному з'їзді Відділ
гостини дежетах сніданком
і полуденком. Приготовано
також їжу на пікнік, полу-
денко на День Союзниць і
80 обідів на різдвяний базар.

Голова Іванка Шкарупа
репрезентувала Відділ в гро-
маді і брала участь у всіх
громадських і союзницьких
імпрезах. Вона подякувала
управі і членкам за дружню
співпрацю, зокрема подяку-
вала Дарії Говиків за збір-
ання 945 дол. для оголо-
шення до конвенційної книги
Голова просила вішанувати
хвилюючі мовчанки пам-
'яті померлих членок 33-го
Відділу бл. п. Анни Мочал-
би і померлих чоловіків
наших членок бл. п. І. Горо-
диського і бл. п. Р. Цегель-
ського.

Голова Контрольної ко-
місії Міра Грабець склала
звіт у контролі діловодства
відділу і поставила внесок
на улічення довіря з призна-
нням уступачої управи, що
присутні схвалили одного-
лісно. Голова номінацій-
ної комісії Ольга Дем'янюк
подала листу нової управи,
яку збори прийняли одного-
лісно. Іванку Шкарупу пере-
вибрано головою Управи
на 1987 рік під оплески при-
сутніх.

Голова Окружної Ради
Таня Сілецька подякувала
Відділові за проведену вели-
ку працю і просила і надалі
її продовжувати.

Загальні збори закінчено
молитвою.

Марта Сидір

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
5-го КВІТНЯ 1987 р.
Чикаго, Іллі. Річні загальні збори
Т-ва ім. А. Шептицького 131-го
Відд., о год. 11:30 ранку в домі
СУМ-у при 2457 Чикаго Авеню.
До участі запрошуємо всіх
членів Відділу — Управу

MAK Company
FURNITURE STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ
НА ПРОДАЖ

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL
FUNERAL SERVICE
Український Національний
Центр-Пам'ятник пога-
джують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в 3CA.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в БРОНКС, БРООКЛІН,
NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan Area

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі”

Адміністрація „СВОБОДИ” запрошує Вшановних
Читачів, Установи, Організації, Товариства, Профе-
сіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої
традиційні святочні привітання у: більшому Велико-
дньому числі, що зайдуть у найдавший закутний світ.
Великий тираж „СВОБОДИ” та відповідний зміст
збільшеного святочного числа, надають таким поба-
жанням окремої вартості і значення.

ЦІНИ ОГолошень

1. цаль через 1 шпальту	\$ 7.00
2. цаль через 2 шпальти	10.00
3. цаль через 3 шпальти	20.00
4. цаль через 4 шпальти	30.00
5. цаль через 5 шпальти	40.00
6. цаль через 6 шпальти	50.00
7. цаль через 7 шпальти	60.00

та в інших розмірах

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ до 6-го КВІТНЯ 1987 р.

Оголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРОШОВОЮ
ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилає до
„СВОБОДА”

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Комітет Обороні Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлю-
вання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або пош-
товими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз з виповненням виписку цього записку
Просимо подати суму пожертви своє м'я прі-
звище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число домі, вулиця

місцевість штат поштовий код

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці:

Торонто, Вінніпегу, Монреалу
та інших теренів.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенєфіти

Звертатися до